

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان

نشانی: تهران: میدان فاطمی، خیابان بهرام‌مصیری، پلاک ۲۲ • تلفن:۵۴۰ ۸۸۹۳۶۲۷۰ • نمابر:۸۸۹۲۵۴۶۷

تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹ • تلفن امور آگهی‌های شهرستان‌ها:۷-۴۴۰۱۹۸۰۵ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۳۴۸

توزیع: شرکت پیام‌رسان سبز • تلفن: ۰۹۳۸۵۲۲۱۰۱۶ • چاپ: صمیم

شترت

چهارشنبه ۳۰ مهر ۱۴۰۴، ۲۹ ربیع‌الثانی ۱۴۴۷، ۱۲۲ اکتبر ۲۰۲۵ • سال بیست‌ودوم • شماره ۵۲۳۵ • ۱۲ صفحه
اذان ظهر تهران ۱۱:۴۹ • اذان مغرب ۱۷:۲۸ • اذان صبح فردا ۴:۵۴ • طلوع آفتاب ۶:۱۸

ششمین جشنواره بین‌المللی تئاتر کوتاه کیش در سه بخش با موضوعات توجه به خانواده و نشاط اجتماعی، گسترش صلح، وحدت و اقتدار ملی، اهمیت بخشی به محیط زیست و پرداختن به زندگی انسان معاصر از ۲۶ تا ۲۹ مهر ۱۴۰۴ در حال برگزاری است. پس از ارزیابی‌های انجام‌شده در بخش کافه ۵ اثر، در بخش ساحل ۹ اثر و در بخش کشتی ۳ اثر به مرحله پایانی راه یافتند. سه گروه تئاتر از کشورهای فرانسه، ترکیه و پاکستان نیز در این جشنواره حضور دارند. عکس: نسرین فائق، ایسا

www.sharghdaily.com
aparat:tasvirshargh
Telegram:SharghDaily
youtube:sharghdaily
twitter:sharghdaily
instagram:sharghdaily1

وقتی یک بازیگر زندانی می‌شود

محمدهادی جعفرپور

دادرسی کیفری و ممنوعیت انتشار تصویر و مشخصات متهم مطابق ماده ۹۶ این قانون، انتشار تصویر و سایر مشخصات مربوط به متهم در مراحل تحقیق و دادرسی، جز در مواردی که قانون اجازه داده، ممنوع است... تنها استثنا در این ماده، زمانی است که متهم متواری باشد و با درخواست بازپرس و موافقت دادستان، به منظور دستگیری او تصویر یا مشخصات او منتشر می‌شود. بدیهی است در پرونده‌های که چنین وضعیتی ندارند، انتشار تصویر یا نام شخص، حتی با ذکر عنوان متهم، غیرقانونی است. در نتیجه، انتشار تصویر این بازیگر عناوین اتهامی، با توجه به این امر که در اطلاع‌رسانی قوه قضائیه هیچ اشاره‌ای به هویت متهم نشده، نقض صریح ماده ۹۶ و تجاوز به حریم خصوصی او و حتی بر فرض وجود چنین پرونده‌ای، انتشار چنین خبری نقض صریح حقوق دفاعی ایشان است که چنین رفتاری جرم و قابل تعقیب کیفری است. براساس حقوق دفاعی متهم و حق برخورداری از دادرسی منصفانه طبق ماده ۱۹۰ قانون آیین دادرسی کیفری، متهم از لحظه احضار یا جلب، دارای حقوقی است از جمله حق دسترسی به وکیل، حق سکوت و عدم اجبار به اقرار و حق اطلاع از ماهیت اتهام و دلایل آن. رسانه‌ها و کاربران فضای مجازی با انتشار اتهامات اثبات‌نشده، عملاً فرصت دفاع عادلانه را از متهم سلب کرده و فضای افکار عمومی را علیه او شکل می‌دهند؛ امری که با روح ماده ۷ قانون احترام به آزادی‌های مشروع و حفظ حقوق شهروندی (مصوب ۱۳۸۲) مغایر است. این قانون صراحتاً تأکید دارد که هیچ مقام یا نهادی حق ندارد پیش از اثبات جرم، آبرو و حیثیت افراد را خدشه‌دار کند.

انتشار محتوای خبری راجع به پژمان جمشیدی از ابعاد مختلف از جمله حقوق دفاعی متهم و ضرورت صیانت از حقوق شهروندی قابل بررسی است. ماده ۹۶ قانون آیین دادرسی کیفری و اصول حاکم بر دادرسی کیفری، ضوابطی در این باره انشا می‌کند که باید به آن توجه شود. انتشار نام و تصویر آقای «پ.ج» مبنی بر انتساب اتهامی علیه او با توجه به اینکه در خبر منتشرشده از سوی قوه قضائیه اشاره‌ای به مشخصات متهم نشده، اقدام برخی از رسانه‌ها که به صراحت به نام او اشاره کرده‌اند، فارغ از اینکه چنین رفتاری خلاف اصول حرفه‌ای حاکم بر فعالیت رسانه‌هاست و فارغ از صحت یا سقم خبر منتشرشده، موضوع از منظر حقوقی و اخلاقی، نقض آشکار حقوق دفاعی متهم و حقوق شهروندی مصرح در قانون آیین دادرسی کیفری، منشور حقوق شهروندی، سند امنیت قضائی و از همه مهم‌تر قانون اساسی است.

اصل برائت و ممنوعیت داوری و قضاوت شهروندان

اصل ۳۷ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران مقرر می‌کند: اصل، برائت است و هیچ‌کس از نظر قانون مجرم شناخته نمی‌شود، مگر آنکه جرم او در دادگاه صالح اثبات شود. این اصل در بند «الف» ماده ۴ قانون آیین دادرسی کیفری نیز تکرار شده و از ارکان اساسی عدالت کیفری و حقوق دفاعی متهم است. بنابراین، هرگونه نسبت‌دادن جرم، پیش از صدور حکم قطعی، نقض اصل برائت و خدشه به حیثیت انسانی و اجتماعی فرد است. در مورد این بازیگر علی‌رغم اینکه از سوی قوه قضائیه خبری منتشر شده، اما در این خبر هیچ اشاره‌ای به هویت و مشخصات متهم نشده؛ لذا انتشار چنین مطالبی را با تصریح به هویت شخص، مصداق شایعه‌سازی می‌توان دانست (موضوع مواد ۶۹۷ و ۶۹۸ قانون مجازات اسلامی). ماده ۹۶ قانون آیین

علم خوانی

کسب رتبه ۴۷۰ جهانی در «آموزش» از تایمز

دانشگاه تحصیلات تکمیلی علوم پایه زنجان در رتبه‌بندی دانشگاه‌های جهان مؤسسه تایمز

محسن هوشمند*

دانشگاه تحصیلات تکمیلی علوم پایه زنجان به همت والای استاد یوسف ثنوتی، استاد محمدرضا خواجه‌پور، و با همکاری بسیاری از محققان طراز اول کشور و با حمایت‌های اهالی زنجان و خیرین دیگر نقاط کشور و کمک نهادهای ملی و بین‌المللی، در سال ۱۳۷۱ با چندین استاد و جذب تعدادی دانشجو (کمتر از تعداد انگشتان دو دست) در حوزه علوم پایه تأسیس شد. بنیان‌گذاران دانشگاه از همان ابتدا سعی بر ایجاد مرکزی تحقیقاتی در رشته‌های فیزیک، شیمی، ریاضی، علوم زمین، علم رایانه و علوم زیستی داشتند. این دانشگاه میزبان انواع محققان مؤثر داخلی و خارجی بوده و حتی در توسعه و نهادینه‌کردن علم و تأثیرگذاری آن در شهر و کشور اقدامات مؤثری انجام داده است. در ادامه، رؤسا و معاونان بعدی و همه همکاران دانشگاه اعم از هیئت علمی، کارمند و دانشجو، هریک به نوعی در رشد و توسعه دانشگاه نقش داشته‌اند، به طوری که تلاش بنیان‌گذاران و دیگر تصمیم‌گیران در دوره‌های مختلف دانشگاه، همراه با کمک‌های مردمی، دولتی و نهادهای خارج از دانشگاه، آن را در جایگاه مناسبی در بین دانشگاه‌های ایران قرار داده است. دانشگاه تحصیلات تکمیلی درحال‌حاضر دارای شش دانشکده و با بیش از هزار دانشجو و بیش از صد نفر هیئت علمی است، با وجود ارتباطات وسیع بین‌المللی دانشگاه، این نهاد در طول ۳۵ سال فعالیت خود در رتبه‌بندی‌های جهانی شرکت نکرده بود. در سال ۱۴۰۴، دانشگاه برای اولین بار در رتبه‌بندی دانشگاه‌های جهان (WUR) مؤسسه تایمز شرکت کرد. برای تأیید درخواست هر دانشگاه جهت شرکت در رتبه‌بندی تایمز، چند شرط از جمله داشتن دانشجوی کارشناسی، تولید و انتشار بیش از هزار مقاله در یک دوره پنج‌ساله، و حضور دانشگاه در بیش از یک حوزه موضوعی الزامی است. دانشگاه تحصیلات تکمیلی با حضور در سه حوزه علمی علوم طبیعی (شامل دانشکده‌های فیزیک، شیمی، ریاضی و علوم زمین)، حوزه علم رایانه و حوزه علوم زیستی، در سه حوزه موضوعی قرار گرفت.

نتایج رتبه‌بندی در همراه جاری اعلام شد و دانشگاه حائز رتبه ۱۰۱۱ تا ۱۲۰۰ جهانی شده است. همچنین، در دو حوزه اصلی «آموزش» و «چشم‌انداز بین‌المللی» به ترتیب حائز رتبه‌های ۴۲۰ و ۵۷۱ جهانی شده است. چاپ مقالات با استناد فراوان، نسبت یک به ۹ استاد به

طنزخوانی

ز دست این تاریخ و این جغرافیا!

آبدین سبارسریع

روز آخر مهرماه ۱۴۰۴، در حالی که کشور درگیر مسائل مهمی است، یکسری این مسائل را ول کرده‌اند و می‌پرستند آقای سیارسریع، چرا پیشرفتی در زندگی شما حاصل نمی‌شه؟ از زمان توقیف داری طنز مطبوعاتی می‌نویسی ولی اتفاق خاصی برات نمی‌افته و به اصطلاح کنده نمی‌شی! هم‌سن‌وسال‌های تو برنامه ساختن، یوتیوبر شدن، فیلم‌ساز شدن و سری تو سرها درآوردن ولی تو همچنان میای اینجا، گرون‌شدن لوبیاچیتری رو دستمایه طنز قرار می‌دی و با قاچاق قهوه آغشته به تریاک شوخی می‌کنی. پاشو به تکنونی به خودت بده. چهار تا مطلب جنجالی بنویس وایرال شه.

یه کم به شبکه‌های اجتماعی توجه کن. اون از اینستاگرامت که شبیه بازار شامه، اون از تلگرامت که وقتی هیچی نمی‌نویسی تعداد اعضاضش میره بالا، وقتی مطلب جدید می‌داری همه لغت می‌دن (درواقع مخاطبان کانال تلگرامت غیرمستقیم دارن می‌گن بخدا هر کاری که بگی می‌کنیم، فقط خواهش می‌کنیم خفه شو). عرضم به حضور شما دلسوزان عزیز که من متوجه دغدغه‌های شما هستم. درسته که دغدغه‌های نازلی دارید ولی چون راجع به منه، برای من محترمه. ببینید عزیزان، به قول ما قدیمی‌ها (دهه هفتادی‌ها) هر چیزی یک سن‌وسالی داره. آدم وقتی جوونه فکر می‌کنه می‌تونه (حالا ما فرض می‌گیریم قلب)، قلب دنیا رو بشکافه و بشه مرکز توجهات. کارهای کنده و بترکون بکنه و بشه نامبروان حوزه کاریش.

رؤیایها و آرزوها می‌افتن به جونت و تمام انرژیست رو می‌گیرن. صبح تا شب کار می‌کنی و بالاخره تو کارت موفق می‌شی. اما پهو به خودت میای و می‌بینی (حالا ما فرض می‌گیریم گاراز) به گاراز رفتی و جرتقیل داره می‌ندازدت یه گوشه تا بشینی به کارای بدت فکر کنی. تو این لحظه شاید از خودت پرسی من که کار بدی نکردم، چرا به گاراز رفتم؟ درسته. تو کار بدی نکردی، تو فقط می‌خواستی پیشرفت کنی و مطرح بشی. فقط راجع به یکسری مسائل آگاه نبودی. به کم که سنت بالاتر بره می‌فهمی این معلم‌های مدرسه‌ات بودن که کم‌کاری کردن.

پیش خودت می‌گی کاش معلم جغرافیا به‌جای اینکه دو ساعت در هفته روی مغز ما رژه بره که اینجا جلگه است، اونجا حاره است، اونور قاره است، می‌گفت در این جغرافیا که چهارراه دنیاست و بسیار هم عزیزه، هر کاری کی سقف هیچ داره. تو نمی‌تونی سقف رو بشکافی ولی سقف هیچ تضمینی نداده که تو رو نشکافه. کاش معلم تاریخ به‌جای ردیف‌کردن سلسله‌ها، می‌گفت پسرچان! دخترچان! این آدم‌ها با ویژگی‌ها و استعدادهای تو این‌طور به گاراز تاریخ هدایت شدن. اگه سعی کنی تنهایی تاریخ رو عوض کنی، بعد از چند سال به خودت میای و می‌بینی تاریخ عوضت کرده (جمله، خوراک کپشن اینستااست با عکس فردی که لبش را غنچه کرده).

کاش معلم اجتماعی به‌جای خوندن سفرهای استانی خانواده آقای هاشمی، می‌گفت بچه! حواست رو جمع کن. در هیچ اجتماع بشری، کسی از موفقیت تو خوشحال نمی‌شه، با معلم فیزیک می‌گفت فرت رو آروم بکش که سرعت برخوردت کاهش پیدا کنه. نمی‌دونم تونستم منظوم رو منتقل کنم یا نه. حس می‌کنم مطلب یک مقدار ساتنی‌مانتالیزه و سروش صحت پسند شد.

به طور کلی دارم پسررفت‌های خودم رو توجیه می‌کنم که اگه به معلم روان‌شناسی درست و حسابی توی مدرسه‌ام بود برمی‌گشت و می‌گفت مغز طوری طراحی شده که با توجیه ناکامی‌ها از طریق فرافکنی، به انسان برای ادامه بقا کمک می‌کند!

زندگی‌خوانی

درددل با هوش مصنوعی

فرید فدایی، روان‌پزشک درباره موضوع مبتلابه این روزها یعنی گفت‌وگوی صمیمانه با هوش مصنوعی اشاره کرده و دلایل آن را برشمرده است. این متخصص، اعتماد به هوش مصنوعی را ریشه‌یابی کرده و می‌گوید: «اگرچه انسان با درددل‌کردن احساس آرامش پیدا می‌کند، اما همیشه نگران افزایش راز یا واکنش منفی دیگران است. بسیاری از افراد از این می‌ترسند که اگر راز دلشان را بگویند، مورد سرزنش یا تمسخر قرار بگیرند یا احساس شرمساری کنند. طبعاً در گفت‌وگو با هوش مصنوعی چنین نگرانی‌ای وجود ندارد». در واقع، هوش مصنوعی شنونده‌ای است که نه چهره دارد و نه پیش‌داوری و همین بی‌طرفی ظاهری، آن را برای بسیاری از انسان‌ها به یک «پناه امن» تبدیل کرده است. گاهی گفت‌وگو با هوش مصنوعی فقط از سر کنجکاوای آغاز می‌شود، اما آرام‌آرام تبدیل به عادت می‌شود. عادت به نوشتن برای چیزی که همیشه در دسترس است، خسته نمی‌شود، قهر نمی‌کند و هیچ‌وقت دیر جواب نمی‌دهد. برای بسیاری از افراد، این گفت‌وگوها آرامش‌بخش‌تر از چت با دوستان واقعی شده‌اند؛ گفت‌وگوهایی که دیگر بوی احساس انسانی نمی‌دهند، اما خالی از تنش‌اند. در چنین فضایی، مرز میان ارتباط انسانی و ارتباط ماشینی به‌تدریج رنگ می‌بازد.

فدائی همچنین می‌گوید: «در نسل‌های جدید، اعتماد به هوش مصنوعی تا حدی جایگزین گفت‌وگوهای واقعی با انسان‌ها شده است، هرچند در افراد میانسال و سالمند کمتر دیده می‌شود. باید توجه داشت که در گفت‌وگوهای انسانی، متن کلام فقط حدود ۲۰ درصد ارتباط را تشکیل می‌دهد و بخش عمده ارتباط از طریق لحن صدا، حالات چهره و حرکات بدن منتقل می‌شود. گفت‌وگو با هوش مصنوعی فقط ۲۰ درصد را دارد و در نتیجه بیشتر شبیه انتقال خبر است تا برقراری ارتباط». او ادامه می‌دهد: «گفت‌وگو با هوش مصنوعی فقط اطلاعات را منتقل می‌کند و بعد هیجانی و عاطفی ندارد. پاسکال گفته بود: قلب دلایلی دارد که منطق از آن بی‌خبر است.»

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

دومین جشنواره رسانه‌ای بهارستان

مهلت ارسال آثار: ۲۵ مهر ۱۴۰۴ | اختتامیه: آذر ۱۴۰۴

جشنواره برای تمامی خبرنگاران، عکاسان، فعالان رسانه‌ای و تولیدکنندگان محتوای فضای مجازی در سطح ملی و استانی آزاد است.

بخش‌ها و قالب‌های آثار

- تولیدات مکتوب**
 - گزارش
 - گفت‌وگو
 - یادداشت
 - خبر
 - تیتیر
- تولیدات چندرسانه‌ای**
 - فیلم
 - گرافیک
 - عکس
 - فضای مجازی

تمدید شد. ۱۴۰۴/۰۸/۰۳

موضوعات جشنواره

بخش عمومی

- عملکرد مجلس دوازدهم (قوانین، اقلات نظائری)
- تفصیح قوانین
- مجلس و حفظ اتحاد مقدس
- تحلیل و تفسیر مصوبات مجلس
- تبیین مصوبات مجلس به زبان ساده
- نقدسازنده و کمک به آسیب‌شناسی دقیق و تکمیل قوانین مجلس
- مجلس و دیپلماسی پارلمانی
- قانون خوب، قانون بد/ نظارت خوب، نظارت بد
- مجلس وزنان
- مجلس و جوانان
- نظارت میدانی نمایندگان
- نقش مجلس در حل مسائل معیشتی واجتماعی

بخش ویژه

- رسانه وگر وه خبری پارلمانی برتر
- بهترین نقد سازنده پارلمانی
- یادو نردر تولیدات رسانه‌ای پارلمانی

اهداف جشنواره

- ارتقای سطح کیفی و خلاقیت در تولیدات رسانه‌ای در باره مجلس شورای اسلامی
- شناسایی و تجلیل از آثار برتر در حوزه قانون‌گذاری و نظارت
- ترویج نقد سازنده و مسئولانه از عملکرد مجلس شورای اسلامی
- ایجاد تعامل حرفه‌ای میان مجلس واصحاب رسانه در سطح ملی و استانی

مرکز ارتباطات رسانه و امور فرهنگی مجلس شورای اسلامی

https://bmfe.parliran.ir

۰۲۱-۳۹۹۹۳۵۲۷